

*PAGINA POETICA**JOAN TRIAS FABREGAS**(1884-1955)**EL MEU PARE NOSTRE*

Pare nostre i Senyor d'aquesta glòria
que voldria trobar per l'esperit,
compès o no, que sigui beneït
aquest Nom vostre, sense la cridòria
d'un prec fanàtic o d'un salm fingit.

Doneu-me un raig d'aquesta llum intensa
que abelleixo en la fosca del meu fat,
i si trobeu que no tinc prou temença
mireu si duc engrunes de bondat:
faci's, Senyor, la vostra voluntat.

El nostre pa de cada dia
sigui una recompensa, i la salut
dels que viuen amb mi i dels que han nascut
en el mateix racó on l'amor floria.
Sigui'm sempre el treball una alegria
i la suor del front una virtut.

Perdoneu-me, Senyor, de tot agravi
que hagi pogut cometre en aquest món.
Si el que he tingut al cor he dut al llavi
no sé les maldats meves quines són.
Cada espina posada que es desclavi
com la maldat dels altres en mi es fon.

Pel temps que em pot quedar d'aquesta vida
allunyeu-me del foc
de les ambicions; i la mentida
mai no em pugui fer l'ànima envilida.

Feu que no em tempti cap mal joc
i aparteu-me el zumzeig arran d'oïda
de qualsevol beata o demagog.

*ASSAJANT UNA ODA**A MIQUEL CARRERAS*

Oh tu, la Ciutat meva, gran feinera,
demòcrata i burgesa tot d'un cop:
tu que ets ma benaurança i ma fallera,
deixa'm sentir el goig d'ésser-te prop.

Jo que no sé com és, per sort encara,
el fugir lluny dels teus carrers de fang
-que per mi són el teu senyal més franc-
puc mirar-te, fervent, de cara a cara.

Sóc conscient d'on he marcat la petja
per estimar més l'àmbit que em reclou,
i tant me fa que siguis bella o lletja:
sé que ets la Ciutat meva i ja en tinc prou.

¿Què hi fa que tinguis coses que no em plauen?
No tota obra de l'home és perfecció.
Les gràcies que et sé veure i tant m'atrauen
valguin per qualsevol deformació.

Aquests sorolls que trenquen el silenci
d'aquests teus barris nets de vagabunds,
semblen una cançó que recomenci
amb un ritme més nou cada dilluns.

És la cançó que ve de la vellúria
i passa enllà com un sagrat lligam.

.....